

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2023/5578

A2023/5578

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM
Beslissing van 10 november 2023 op de klacht van:

A,

wonende te B, klager,
tegen

C,

verzekeringsarts, werkzaam te D,
verweerster, hierna ook: de verzekeringsarts,
gemachtigde: mr. A.B. Schippers-Juergens, werkzaam te Amsterdam.

1. De zaak in het kort

1.1 Klager is een man van thans veertig jaar oud die in 2019 een laattijdige aanvraag van een

Wajonguitkering bij het UWV heeft ingediend. Deze aanvraag is afgewezen en na bezwaar en beroep

heeft de verzekeringsarts een verzekeringsgeneeskundig onderzoek verricht. Daarin is zij tot de

conclusie gekomen dat klager zijn claim dat hij vanwege medische redenen niet in staat is geweest

om te werken niet aannemelijk heeft gemaakt. Met deze conclusie is klager het niet eens.

1.2 Het college komt tot het oordeel dat de klacht kennelijk ongegrond is. 'Kennelijk' betekent

dat het niet nodig is om nog vragen aan de partijen te stellen en dat duidelijk is dat de klacht

niet gegrond kan worden verklaard. Hierna licht het college toe hoe het tot deze beslissing is

gekomen.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift, ontvangen op 24 april 2023;
- door klager toegestuurde aanvullende documenten;
- het verweerschrift met de bijlagen.

2.2 De partijen hebben de gelegenheid gekregen om onder leiding van een secretaris van het

college in gesprek te gaan (mondeling vooronderzoek). Daarvan hebben zij geen gebruik

gemaakt.

2.3 Het college heeft de klacht in raadkamer behandeld. Dit betekent dat het college de zaak

beoordeeld heeft op basis van de stukken, zonder dat de partijen daarbij aanwezig waren.

3. De feiten

3.1 Klager heeft in mei 2019 een aanvraag bij het UWV gedaan tot beoordeling van zijn arbeidsvermogen in het kader van zijn aanvraag tot toekenning van een Wajonguitkering (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten). Ten tijde van de aanvraag was hij 36 jaar oud en dus ging het om een laattijdige aanvraag (de uitkering kan worden aangevraagd bij achtien jaar). De aanvraag is door het UWV op 28 juni 2019 afgewezen, omdat klager volgens de arbeidsdeskundige in de periode tussen zijn achttiende jaar en de datum van de beoordeling periodes heeft gewerkt en dus arbeidsvermogen had.

3.2 Klager heeft bezwaar gemaakt tegen de beslissing tot afwijzing van zijn aanvraag. Zijn

bezwaar is door het UWV ongegrond verklaard op 20 maart 2020.

3.3 Klager is in beroep gegaan. De rechtbank heeft bij uitspraak van 27 juli 2021 het beroep van

klager gegrond verklaard en het bestreden besluit van 20 maart 2020 vernietigd. De rechtbank heeft

bepaald dat het UWV een nieuwe beslissing op het bezwaar van klager diende te nemen met

inachtneming van de uitspraak, die inhield dat het UWV alsnog een verzekeringsgeneeskundig onderzoek moest uitvoeren.

3.4 De verzekeringsarts is door het UWV ingeschakeld als primair beoordelend verzekeringsarts om

de medische beoordeling in het kader van de Wajong uit te voeren.

3.5 Op 22 augustus 2022 heeft de verzekeringsarts, nadat zij het dossier had bestudeerd en klager

had gesproken, verslag gelegd van haar bevindingen. Zij is in haar medisch onderzoeksverslag tot de

conclusie gekomen dat klager zijn claim dat hij in de door de rechtbank genoemde periodes medische

klachten/beperkingen ondervond tijdens zijn werk niet aannemelijk had gemaakt aan de hand van

medische stukken of aanvullende informatie.

3.6 Het UWV heeft beslist dat klager niet in aanmerking komt voor een Wajonguitkering.

4. De klacht en de reactie van de verzekeringsarts

4.1 Volgens klager heeft de verzekeringsarts onzorgvuldig gehandeld, omdat zij ten onrechte heeft

geoordeeld dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet kan werken. Hij is volledig

arbeidsongeschikt verklaard. Klager voelt zich bovendien niet serieus genomen en denkt dat dat komt

door zijn achtergrond.

4.2 De verzekeringsarts heeft het college verzocht de klacht ongegrond te verklaren.

4.3 Het college gaat hieronder verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

De criteria voor de beoordeling

5.1 De vraag is of de verzekeringsarts de zorg heeft verleend die van haar verwacht mocht worden.

De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende verzekeringsarts.

Bij de

beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de verzekeringsarts geldende beroepsnormen en

andere professionele standaarden.

5.2 Het college oordeelt dat de verzekeringsarts niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Niet alleen heeft zij het verzekeringsgeneeskundig onderzoek zorgvuldig en conform de

daarvoor geldende normen uitgevoerd, maar ook is haar conclusie niet onjuist. Het college licht dit

oordeel hierna verder toe.

5.3 De verzekeringsarts en klager hebben elkaar bij een spreekuurcontact op 22 augustus 2022

telefonisch gesproken. Aangezien de verzekeringsarts moest beoordelen of klager medische klachten

ondervond op zijn achttiende verjaardag (en de vijf jaar daarna) en tijdens de door de rechtbank

genoemde periodes van werken (in 2011 en 2012), was het niet nodig om klager (in 2022) zelf

lichamelijk te onderzoeken. Het college stelt dan ook vast dat de verzekeringsarts een adequate

onderzoeksmethode heeft toegepast en dat zij het verzekeringsgeneeskundige onderzoek ook overigens

overeenkomstig de hiervoor geldende beleidsregels heeft uitgevoerd. Zij heeft het dossier van

klager bestudeerd, kennis genomen van de visie van klager op zijn mogelijkheden en zij heeft haar

bevindingen en overwegingen inzichtelijk uiteengezet.

5.4 De conclusie die de verzekeringsarts heeft getrokken is naar het oordeel van het college

navolgbaar en niet onjuist. In geval van een laattijdige aanvraag van een

Wajonguitkering is het in

principe aan de aanvrager om aan de hand van stukken te onderbouwen welke medische beperkingen er

speelden ten tijde van de referteperiode en bovendien dat hij als gevolg daarvan niet kon werken.

In het geval van klager liep de referteperiode van mei 2001 tot mei 2006 (van zijn achttiende

levensjaar tot vijf jaar nadien). Klager heeft geen stukken over deze periode ingediend bij de

verzekeringsarts en hij heeft er evenmin melding van gemaakt dat dit soort stukken beschikbaar was.

De verzekeringsarts heeft dus niet kunnen vaststellen dat klager ten tijde van zijn achttiende

verjaardag of in de vijf jaar erna voldeed aan de vereisten voor het recht op toekenning van een Wajonguitkering. Ook heeft klager geen stukken of andere informatie aan de verzekeringsarts doen toekomen waaruit blijkt welke medische klachten hij had tijdens zijn werkperiodes in de jaren 2011 en 2012 en in welke mate die klachten zijn functioneren belemmerden. Terecht heeft de verzekeringsarts dan ook geconcludeerd dat klager niet aan de op hem rustende bewijslast had voldaan.

5.5 Dat klager arbeidsongeschikt was verklaard, wil niet zeggen dat bij hem geen arbeidsvermogen aanwezig was. Nog daargelaten dat klager naar zijn zeggen in 2014 arbeidsongeschikt is verklaard en dus ruimschoots na afloop van de referentieperiode, geldt voor de vaststelling van het ontbreken van arbeidsvermogen een hogere drempel dan voor de vaststelling van arbeidsongeschiktheid. Op grond van de wet Wajong 2015 heeft iemand arbeidsvermogen als hij ten minste vier uur per dag belastbaar is, ten minste een uur aaneengesloten kan werken, als hij beschikt over basale werknemersvaardigheden en als hij een taak kan uitvoeren in een arbeidsorganisatie. Zelfs als iemand volledig arbeidsongeschikt is verklaard, kan er dus nog wel sprake zijn van arbeidsvermogen. Ook het gegeven dat klager van de gemeente ontheffing zou hebben gekregen van zijn sollicitatieplicht in de bijstand zegt niet dat hij geen arbeidsvermogen had in de referentieperiode.

5.6 Het college stelt tot slot vast dat de verzekeringsarts zakelijk en neutraal heeft gerapporteerd. In het rapport noch in de overige stukken van het dossier vindt het college dan ook aanwijzingen dat klager niet serieus is genomen vanwege zijn achtergrond.

Slotsom

5.7 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat alle onderdelen van de klacht kennelijk ongegrond zijn.

6. De beslissing

De klacht is in al haar onderdelen kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 10 november 2023 door J.F. Aalders, voorzitter, E.G. van der Jagt en A.T.C. Ouwehand, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door F.J.E. van Geijn, secretaris.

Ook de inspecteur van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd kan beroep instellen. U moet het beroepschrift richten aan het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg, maar opsturen naar de secretaris van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Amsterdam.

Daar moet het zijn ontvangen binnen zes weken nadat de beslissing aan u is verstuurd.

Als u beroep instelt, moet u € 50,- griffierecht betalen aan het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg. U ontvangt hierover bericht. Als u geheel of gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld, wordt het griffierecht aan u terugbetaald.